

DAN MOLITVE U ČAST MARIJI, MAJCI SVIH NARODA

**Predavanje o. Paula Marie Sigla
na temu:**

**“Bog nam po Mariji,
Majci svih naroda,
pokazuje put prema istinskome miru”**

“PREDAJ OVU *S*LIKU SVIJETU!
I SADA NE GOVORIM SAMO O TVOJOJ ZEMLJI,
NEGO O CIJELOM SVIJETU.
OVAJ SVIJET PROPADA.
SVIJET ĆE TRPJETI NESREĆU ZA NESREĆOM.
SVIJET ĆE BITI I JEST EKONOMSKI I MATERIJALNO UNIŠTEN.
RATOWI ĆE SE NASTAVITI SVE DOK POMOĆ NE DOĐE OD ISTINSKOG DUHA.
DOVEDI LJUDE NATRAG KRIŽU!”

Poruke iz Amsterdama od 15. studenog 1951.

DAN MOLITVE U ČAST MARIJI, MAJCI SVIH NARODA

LanXess–arena u Kölnu, Njemačka, na blagdan Duhova, 31. svibnja 2009.

Predavanje o. Paula Marie Sigla na temu:

“Bog nam po Mariji, Majci svih naroda,
pokazuje put prema istinskome miru”

Draga braćo i sestre, dragi hodočasnici izbliza i izdaleka!

Točno prije 50 godina na današnji dan, 31. svibnja 1959. godine, Marija se po posljednji put u Amsterdamu ukazala kao *Gospa, Majka svih naroda*. (1)

Kakva radosna providnost da ovaj Dan molitve možemo slaviti na zlatnu obljetnicu biskupije kardinala Joachima Meisnera.

Danas ispunjavamo žurnu želju naše Gospe koju je izrazila prije 54 godine: *“Pobrini se da se svake godine narodi okupljaju oko ovog prijestolja, pred ovom slikom. Ovo je velika usluga koju Marija, Mirjam, Gospa svih naroda, može podariti svijetu.”* (31. svibnja 1955.) Upravo je naša Gospa ta koja nas je pozvala ovdje kako bi nam podarila posebne milosti. Prema tome, ona je danas zapravo naša “domaćica”!

Dolazak Majke svih naroda – vrhunac “Marijanske ere”

Mnogi su od vas već godinama vjerni štovatelji Majke svih naroda. Pa ipak, svima onima koje prvi put toplo dočekujemo – a takvih je mnogo – želio bih ukratko prikazati jedinstveni značaj Gospe svih naroda.

Takozvana “Marijanska era” započela je 1830. godine ukazanjem Bezgrešne u ulici Rue du Bac u Parizu (2), gdje nam je Marija otkrila Čudotvornu medaljicu. Era je nazvana Marijanskom jer nikad prije naša Gospa nije dozvolila da se njezina majčinska ljubav i prisutnost osjeti na toliko puno različitih mjesta, uglavnom u Europi. Prisjetimo se samo mjesta koje je Crkva priznala kao mjesta ukazanja: La Salette, Lourdes, Knock u Irskoj, Fatima, Beauraing i Banneux u Belgiji.

Bila nam je potrebna njezina moćna, zaštitnička prisutnost i doslovce opipljiva blizina, jer je u posljednjih 180 godina Sotona pokušavao izravno napadati Boga, kao nikada prije, kako bi uništio narode, Crkvu i svijet.

Dolaskom Bezgrešne i objavom Čudotvorne medaljice (3) započela je “Marijanska era” koja je toliko važna za sve nas.

Ipak, dolaskom GOSPE, MAJKE SVIH NARODA u Amsterdam, “Marijanska era” dosegla je svoju krunidbu. (4) Možda će vas ovo iznenaditi, ali sve ćete bolje razumjeti u nastavku. Zapravo, ako ispunimo Božje želje onako kako su nam objavljene u Amsterdamu, bit ćemo uvedeni u novu eru, novu Pedeseticu, novo vrijeme.

Premda su se ukazanja u Amsterdamu dogodila prije pedeset godina, njihov se značaj nije umanjio. Upravo suprotno! Živimo u vremenu u kojem su praktički svi aspekti života Crkve i svijeta u gotovo beznadnoj krizi, a svjetski je mir ugrožen kao nikada do sada. U tom kontekstu, poruke Gospe svih naroda, čije je nadnaravno porijeklo potvrđeno 2002. godine dekretom dijecezanskog biskupa Josefa M. Punta, neusporedivo dobivaju na značaju.

U bliskoj budućnosti svi ćemo, bez razlike, morati puno dublje shvatiti koliko željeni mir u našim obiteljima i u svijetu ovisi o onom što činimo *danas i sada* upravo onako kako to želi Majka svih naroda u Amsterdamu! Sve ovisi o tome kako ćemo mi odgovoriti!

Učimo na primjeru Fatime!

Dragi hodočasnici, kako bih vam pokazao koliko je važno da odgovorimo na poruke iz Amsterdama, želio bih vas podsjetiti na Fatimu (5), gdje nam je na dramatičan način pokazano što se događa kada premalo vjerujemo Marijinim riječima te olako i s oklijevanjem slijedimo njezinu majčinsku strategiju.

Paradoks leži u ovome: nadnaravna narav Fatime bila je prepoznata na najvišim razinama, no ipak smo predugo čekali da ostvarimo Gospine želje.

Godine 1917., potkraj Prvog svjetskog rata, Kraljica Krunice u Portugalu nas je upozorila na Rusiju (6) i širenje njezine ateističke ideologije po svijetu. Ali nismo ju dovoljno ozbiljno shvatili. Stoga se militantni ateizam proširio poput divlje vatre i podjarmio one zemlje koje su brutalno osvajane jedna za drugom.

Ovdje vidimo ruske tenkove u Pragu tijekom invazije na Čehoslovačku 1968. Preko noći, studenti i očevi u Pragu našli su se u bespomoćnoj situaciji. (7)

Ovaj slovački radnik u Bratislavi (8), koji se iznenada našao pred ruskim tenkovima dok se vraćao kući iz tvornice, širom je razderao košulju nasred ulice u boli radi svoje ranjivosti.

Samo u Rusiji uništeno je više od 50.000 crkava i samostana, a milijuni su umrli u gulazima, sibirskim zarobljeničkim logorima. Nemojmo zaboraviti da smo sve to mogli spriječiti da smo samo poslušali upozoravajuće pozive naše majke u Fatimi!

Na isti način, Kraljica Krunice upozorila nas je dramu Drugog svjetskog rata – i to 20 godina ranije!

Kako bi spriječila komunizam, nacionalizam (9) i Drugi svjetski rat, otkrila nam je konkretna, milošću ispunjena, sredstva: molitvu krunice (10), pokorničku pričest svake prve subote u mjesecu i posvetu Bezgrešnom Srcu Marijinom.

Nažalost, njezin majčinski zahtjev nije ispunjen i tako su milijuni ljudi umrli u koncentracijskim logorima (11) i na bojišnicama. Vojnici koji nisu izgubili svoj život na bojnopolju, završili su kao ratni zarobljenici. Ovdje (12) vidimo njemačke ratne zarobljenike u Moskvi prije nego što će biti deportirani u Sibir.

Mržnju kojom Sotona želi istrijebiti sve (13) što nas podsjeća na Boga najbolje prikazuje primjer samostana Monte Cassino, najčuvanijeg i najljepšeg benediktinskog samostana na svijetu. Ovdje ga vidimo prije i nakon bombardiranja. (14, 15)

Gradovi Europe, naročito oni u Njemačkoj, leže u pepelu, a da ne spominjemo Hirošimu i Nagasaki. Ovo je fotografija Hirošime načinjena iz zraka u rujnu 1945. godine, mjesec dana nakon što je prva atomska bomba u povijesti ratovanja u potpunosti srušila grad sa zemljom. (16) S obzirom da se danas nalazimo u Kölnu, dozvolite mi da vam pokažem još jednu fotografiju iz 1945. godine kad je Köln, kao i toliko puno drugih njemačkih gradova, izgledao kao grad duhova. (17) S obzirom da nismo ozbiljno shvatili riječi naše Gospe, to je, na nesreću, dovelo do ovoga. Šokantno je kad pomislimo da smo mogli spriječiti svu tu neopisivu patnju i bijedu.

Marija dolazi u Amsterdam

Marijanas, međutim, kao majka puna ljubavi, nikada nenapušta! Tako nam je još jednom pritekla u pomoć potkraj Drugog svjetskog rata, ovoga puta u Nizozemskoj. 25. ožujka 1945. godine na blagdan Navještenja Gospodinova - Blagovijesti (18), Gospa se u potpunoj tišini ukazala četrdesetogodišnjoj Idi Peerdeman u njezinu stanu u Amsterdamu.

U pedeset i šest ukazanja, Majka svih naroda govorila je tijekom 14 godina, obraćajući se pojedinim nacijama i narodima. Svoje riječi upravila je papi, biskupima, svećenicima i vjernicima, obiteljima, muškarcima, ženama i djeci te svim ljudima dobre volje. Kao majka, upozorila nas je na propadanje vjere i morala, na nesreće i rat. Objasnila je da nas želi očuvati od prijeteće globalne katastrofe i voditi nas u novo, Duhom ispunjeno vrijeme, vrijeme mira. S tim ciljem, Gospa svih naroda podsjeća nas na dragocjenost i božansku moć sakramenata, naročito sakramenta Svete Euharistije.

Iznad svega, ona nas poziva na ljubav, toliko da je vidjelica jednom prilikom ugledala riječ "LJUBAV" ispisanu velikim slovima na nebesima. Stoga ona usmjerava čovječanstvo natrag prema Križu, najvišoj točki ljubavi; prema Križu, izvoru milosrđa, središtu stvaranja. Iz ovog razloga smo svjesno stavili križ našeg otkupljenja uz sliku Božanskog Milosrđa, u središte LanXess-arene.

Vidjelica Ida Peerdeman

Toliko vas je danas ovdje po prvi put pa zbog toga želim reći nekoliko riječi o vidjelici Idi Peerdeman. Ova fotografija (19) prikazuje ju u dobi od 27 godina. Ida je bila posebno skromna i primjer poslušnosti svom biskupu i duhovniku. Premda se nikada nije udala, svi koji su je dobro poznavali, znali su je kao osobu s istinskim majčinskim osjećajima.

Kao dvanaestogodišnja djevojčica, dok se vraćala kući sa svoje tjedne ispovijedi, prvi put se susrela sa "ženom" koja sjaji sva odjevena u bjelinu. Bilo je to 13. listopada 1917. godine, istog dana kad se naša Gospa po posljednji put ukazala u Fatimi i kad se dogodilo čudo sunca. (20) Međutim, ova dvanaestogodišnjakinja tada još nije ništa znala o tim događajima.

Mnogo godina kasnije, Majka Ida je opisivala, kao što vidimo na ovoj fotografiji (21), svoje iznenadne vizije u kojima nije samo vidjela strašne događaje koji su se trebali spriječiti, nego također i obnovu Crkve, koja će nesumnjivo doći preko nove Pedesetnice ljubavi.

Majka Ida preminula je 17. lipnja 1996. u dobi od 90 godina. Kako ju je veoma poštovao, msgr. Henrik Bomers, danas pokojni biskup Haarlemsko-amsterdamske biskupije, inzistirao je da predvodi ceremoniju ukopa. (22) Da nije bio uvjeren u autentičnost ukazanja i poruka, mislim da ne bi nikad učinio takvo što.

Tijekom mise zadušnice, u svom nagovoru je rekao: *“Okupili smo se ovdje kao ljudi koji smo voljeli, cijenili i poštivali Idu Peerdeman...”*

U svakom slučaju, htio bih kazati da sam Idu prilično dobro poznao... Ona je bila potpuno prizemna do svog posljednjeg dana i imala je veliku odbojnost prema bilo kakvom veličanju vlastite osobe... Bez ikakve sam sumnje uvjeren da je bila apsolutno iskrena i da je govorila istinu o svojim doživljajima.”

Dokazi autentičnosti

Naravno, biskup Bomers je do tog pozitivnog mišljenja o njoj došao tijekom osobnih susreta i razgovora s vidjelicom, ali svakako i preko dokaza autentičnosti. Bog je dao brojne i fascinantne dokaze u Amsterdamu, koji su jedinstveni u povijesti Marijanskih ukazanja.

Gospa svih naroda o svojim je porukama rekla: *“Moji znakovi su u mojim riječima.”* (31. svibnja 1957.) To znači da ona neprestano iznova dokazuje autentičnost svoje poruke preko bezbrojnih proročanstava koja se ispune tijekom narednih godina.

S obzirom na ograničeno vrijeme, dozvolite mi da spomenem tek nekoliko primjera.

Godine 1950. Ida je vidjela ponovno ujedinjenje Njemačke. U viziji, Gospa joj je pokazala tanku crtu koja prolazi kroz Njemačku i rekla: *“Europa je podijeljena na dva dijela.”* (10. prosinca 1950.) U tom trenutku vidjelica je morala obrisati crtu pokretom ruke.

Gotovo četrdeset godina kasnije, 1989., bili smo svjedoci pada Berlinskog zida (23) – o kojem je nekadašnji istočno-njemački predsjednik Honecker samo deset mjeseci prije izjavio: *“Zid će postojati još stotinu godina.”* (24) Lako je razumjeti Honeckerovo uvjerenje uoči vojne parade (25) koja se održala samo nekoliko mjeseci prije preokreta koji se odigrao u listopadu 1989.

Vidjelica je također vidjela prvo spuštanje Amerikanaca na mjesec (26) 1969. godine, 23 godine prije nego se to i stvarno dogodilo. Tijekom tog viđenja, Ida je doživjela i bestežinsko stanje koje je detaljno opisala svom duhovniku. (7. veljače 1946.)

Drugom prilikom Ida je u viziji odvedena u baziliku sv. Petra. Vidjela je sve biskupe svijeta s bijelim mitrama, Svetog Oca s tijarom i debelom knjigom. (27) Nitko na svijetu nije mogao, a najmanje vidjelica, ni pretpostaviti da je u toj impresivnoj viziji 11. veljače 1951. vidjela Drugi vatikanski sabor koji se održao jedanaest godina kasnije.

Daleko najsnažniji dokaz autentičnosti Gospa je dala vidjelici u noći između 18. i 19. veljače 1958. Objavila joj je da će početkom listopada, odnosno osam mjeseci kasnije, papa Pio XII. (28), koji je u to vrijeme bio još dobrog zdravlja, preminuti.

“Slušaj, ovaj Sveti Otac, papa Pio XII. bit će uzdignut među Nas početkom listopada ove godine. Gospa svih naroda, Suotkupiteljica, Posrednica i Zagovornica, odvesti će ga u vječnu radost.”

Gospa je željela da vidjelica nikom ne govori o toj poruci. Njezin je duhovnik poštivao tu apsolutnu šutnju, ali je htio da mu Ida ostavi taj tajni sadržaj u zapečaćenoj kuverti. Ona je pak čuvala kopiju te poruke kod kuće.

U stvari, papa Pio XII. umro je početkom listopada (29) u Castel Gandolfu. († 9. listopada 1958.) Istog dana Majka Ida poslala je svom duhovniku i pokazala mu kopiju poruke koja se tada ostvarila.

Taj dokaz autentičnosti je naravno još više uvjerio njezinog duhovnika jer je kao svećenik i predobro znao da dan smrti neke osobe određuje i poznaje samo Bog. Zato je njezin duhovnik, o. Frehe OP, (30) poslao to zapečaćeno pismo u Rim.

Lako možemo ocijeniti koliko je velika važnost poruka iz Amsterdama za Crkvu i svijet ako Bog dozvoljava da dokazi njihovih autentičnosti uključuju čak jedan koncil te život i smrt svetog Pape.

Stav Crkve

Naravno, nakon ovoga su se ne samo biskup Huibers i njegovi nasljednici, nego i Kongregacija za nauk vjere, bavili događajima u Amsterdamu. Ispitivanja i istraživanja biskupskog povjerenstva trajala su niz godina. U svibnju 1974. Kongregacija za nauk vjere poslala je pismo biskupu Haarlema, msgr. Zwartkruisu te u vatikanskom dnevnom listu L'Osservatore Romano objavila priopćenje *“non constat de supernaturalitate”* što znači da *“nadnaravnost”* u tom trenutku još *“nije utvrđena”*.

Dvadeset i dvije godine kasnije, 1996., potaknut mnogim zahtjevima iz zemlje i inozemstva, biskup Henrik Bomers iz Amsterdama i njegov pomoćni biskup Jozef M. Punt, nakon savjetovanja s Kongregacijom za nauk vjere, odlučili su službeno dozvoliti javno štovanje Marije pod biblijskim naslovom *“Gospa svih naroda”*.

(Fotografija 31: Dva biskupa na 2. međunarodnom danu molitve 1998. Austrijski kardinal Alfons M. Stickler († 2007) na službi u Rimu, nalazi se iza njih kao glavni celebrant. On je uvijek vjerovao u autentičnost poruka iz Amsterdama.)

To su učinili dekretom koji je objavljen na današnji dan prije točno trinaest godina – 31. svibnja 1996. Slijedeće objašnjenje je posebno važno:

“Mora se napraviti razlika između ukazanja/poruka s jedne strane i marijanskog naslova ‘Gospa svih naroda’ s druge strane.

U ovom trenutku Crkva se ne može izjasniti o nadnaravnom karakteru ukazanja i sadržaju poruka. Svaka je osoba slobodna o tome donijeti osobnu procjenu prema vlastitoj savjesti.

Molitva ‘Gospodine, Isuse Kriste...’ koja uključuje naslov ‘Gospa svih naroda’ još je 1951. godine odobrena po msgr. Huibersu, koji je u to vrijeme obnašao dužnost biskupa Haarlema. Prema našem sudu nema zamjerki javnom štovanju Blažene Djevice Marije pod tim naslovom.”

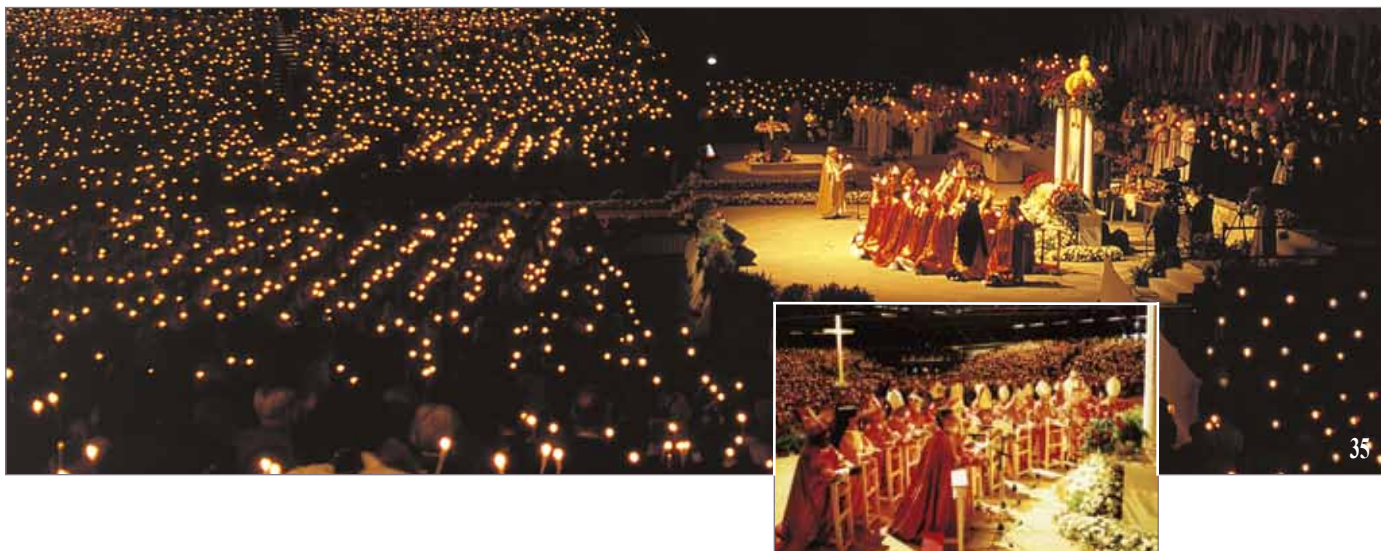
Činjenicu da možemo ovako otvoreno govoriti na ovaj blagdan Pedesetnice u Lan-Xess areni u Kölnu o dolasku Marije u Amsterdam i o njezinim porukama omogućio nam je trenutni biskup Amsterdama, msgr. Jozef Marianus Punt, koji je crkveno potvrdio ukazanja u Amsterdamu 31. svibnja 2002. godine. (32) U svom dekretu kaže:

“Kao što je poznato, moj prethodnik, msgr. H. Bomers i ja osobno smo već dali dopuštenje za javno štovanje 1966. godine...

Tijekom narednih šest godina promatrao sam kako je ova pobožnost zauzela svoje mjesto u duhovnom životu milijuna ljudi diljem svijeta (33) i kako joj mnogi biskupi daju svoju podršku... (34)

Potpuno priznajući odgovornost Svete stolice, prvenstveno je zadatak mjesnog biskupa po vlastitoj savjesti govoriti o autentičnosti privatnih objava koje se događaju, ili su se dogodile, unutar njegove biskupije. Zbog toga sam još jednom zamolio teologe i psihologe za savjet glede ranijih ispitivanja te pitanja i zamjerki koja iz njih proizlaze... Također sam zamolio i nekoliko svoje braće biskupa za prosudbu glede plodova i razvoja tog štovanja, koji su u svojim vlastitim biskupijama svjedoci snažnog štovanja Marije kao Majke i Gospe svih naroda. (35)

U svjetlu i na temelju svih tih preporuka, svjedočanstava i razvoja, te nakon promišljanja o svemu ovome u molitvi i teološkom razmatranju, došao sam do zaključka da su ukazanja Gospe svih naroda u Amsterdamu nadnaravnog podrijetla.”

NASLOV – Gospa, Majka svih naroda

Naša Gospa se već tijekom prvog ukazanja predstavila predivnim biblijskim naslovom Žena/Gospa. (Potrebno je napomenuti kako izvorna nizozemska riječ *Vrouwe* znači i žena i gospa.) Ovaj novi naslov upotrijebila je više od 150 puta u porukama: *“Ja sam Gospa, Marija, Majka svih naroda. Možeš reći: GOSPA SVIH NARODA ili MAJKA SVIH NARODA.”* (11. veljače 1951.)

Zašto “GOSPA” svih naroda? Kako bismo bolje razumjeli zašto se naša Gospa pojavljuje pod biblijskim naslovom “ŽENA” (u hrvatskom jeziku se koristi riječ Gospa) moramo se, naravno, okrenuti Svetom pismu. Samo nam se tamo otkriva važnost riječi žena/gospa.

1. Već na prvim stranicama, u Knjizi Postanka, čitamo o ŽENI koja zajedno sa svojim Sinom satire glavu zmije (36):

“Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.” (Post 3,15)

Katolički bibličari nisu nikad oklijevali u toj ŽENI prepoznati Mariju koja, sjedinjena sa svojim Sinom, pobjeđuje Sotonu.

Također u Amsterdamu, Marija ukazuje na ovo:

“Satrla sam zmiju svojom nogom. Sjedinila sam se sa Sinom kao što sam uvijek i bila s Njim sjedinjena.” (15. kolovoza 1951.) *“Ona će pobijediti sotonu, kao što je progoreno. Ona će svojim nogama zgaziti Sotoninu glavu.”* (31. svibnja 1955.)

2. Na svadbi u Kani susrećemo ŽENU koja zagovara i prenosi milost (37):

“Kaže joj Isus: ‘Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!’ Nato će njegova mati poslužiteljima: ‘Što god vam rekne, učinite!’” (Iv 2,4-5)

Isus ovdje ne oslovljava svoju majku kao “ŽENU” kako bi se distancirao od nje i odbio je, već kako bi je podsjetio na njezino univerzalno majčinsko poslanje.

U Amsterdamu Marija svjesno spominje Kanu kako bi, s jedne strane, opisala svoj savršeno skladan odnos sa svojim Sinom, a s druge strane, pokazala kako je Isus zapravo htio da ona, kao “ŽENA”, zatraži čudo.

“Nije li sam Gospodin Isus Krist taj koji je čekao sa svojim velikim čudom” – i sada Gospa govori tiho i naglašava – *“pretvorbe vode u vino, dok Njegova Majka nije progovorila? On je namjeravao učiniti čudo, ali je čekao da Njegova Majka progovori. Razumiješ li ovo?... Ova će misao pomoći njima da razumiju odnos Gospe s njihovim Gospodinom.”* (31. svibnja 1956.)

3. Ivanovo evanđelje nam također opisuje suotkupiteljicu ŽENU na Kalvariji (38):

“Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: ‘Ženo, evo ti sina!’” (Iv 19,26)

Čujmo što je Ivan Pavao II. rekao o ovome: *“Tijekom dva uzvišena događaja, u Kani i pod Križem, Isus se obraća (Mariji) kao ‘ŽENI’ (usp. Iv 2,4; 19,26), Marija se smatra ženom uključenom u djelo spasenja. Nakon što je stvorio čovjeka ‘muško i žensko’ (usp. Post 1,27), Gospodin također želi staviti Novu Evu uz Novog Adama u činu Otkupljenja. Naši prvi roditelji su kao par odabrali put grijeha; novi par, Sin Božji u suradnji sa svojom Majkom, ponovno će ustanoviti ljudsku rasu u njezinom izvornom dostojanstvu.”* (9. travnja 1997.)

“U vrijeme Isusovo, Njegove majke i Crkve, riječi Otkupitelja su svečane i naglašavaju ono što objavljuju: Marija je postala majkom Kristovih učenika i svih ljudi.” (8. ožujka 1983.)

Ovo potvrđuje poruku iz Amsterdama od 6. travnja 1952.: *“Žrtvujući se na križu, Sin je ovaj naslov dao cijelome svijetu.”*

4. U Otkrivenju čitamo o ŽENI po posljednji put kao onoj odjevenoj suncem (39):

“I znamenje veliko pokazalo se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. Trudna viče u porođajnim bolima i mukama rađanja. I pokazalo se drugo znamenje na nebu: gle, Zmaj velik, ognjen... Zmaj stade pred Ženu koja imaše roditi da joj, čim rodi, proždre Dijete...” (Otk 12, 1-4)

Papa Pavao VI. spominjući se ovog odlomka piše: *“Veliki znak koji je apostol Ivan ugledao na nebu, ‘ŽENU odjevenu u sunce’, i sveta liturgija tumači, ne bez temelja, da se odnosi na Blaženu Djevicu Mariju, majku svih naroda po milosti Krista Otkupitelja.”* (Signum Magnum, 1967.)

To sučeljavanje ŽENE i zmaja omogućuje nam da razmislimo o riječima iz Knjige Postanka: *“Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i ŽENE...”* (Post 3,15)

U Amsterdamu je Marija 3. prosinca 1953. vidjelici rekla sljedeće: *“Sile pakla bit će oslobođene. Međutim, one neće pobijediti Gospu svih naroda.”*

O Mariji se, prema tome, uvijek govori kao „ŽENI“ kad se ukazuje na njezino sveopće majčinsko poslanje za čitavo čovječanstvo i vrijeme.

Upamtite dobro: *“Čovječanstvo je povjereno Majci.”* (15. kolovoza 1951.)

U pogledu ovog naslova, Majka svih naroda dala je brojna utješna obećanja: *“Pod ovim naslovom ona će spasiti svijet.”* (20. ožujka 1953.) *“Ona će pobijediti Sotonu, kao što je bilo prorečeno. Ona će svojim nogama zgaziti Sotoninu glavu.”* (31. svibnja 1955.) *“Gospu svih naroda bit će dozvoljeno donijeti mir svijetu. Ipak je moramo moliti za to pod ovim naslovom.”* (11. listopada 1953.)

Ona uistinu jest majka svih naroda, plemena i rasa, neovisno o vjeri koju oni ispovijedaju. Ona ljubi svu svoju djecu, i one koji još ne poznaju njezinu majčinsku ljubav, a naročito one koje ne žele ništa znati o njoj.

Prema tome, upravo će MAJKA SVIH NARODA moliti za i podariti nam trajan svjetski mir, istinski ekumenizam i jedinstvo u Duhu Svetom.

MOLITVA

Kako bi za nas izmolila trajan svjetski mir, to jest jedinstvo u Duhu Svetom, naša Gospa otkrila je svoju MOLITVU o kojoj je govorila u svojoj prvoj poruci. Ipak, tek ju je nakon šest godina, na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače 1951. godine, izdiktirala vidjelici koja se tada nalazila u Njemačkoj.

Univerzalna važnost ove molitve za Crkvu i za cijeli svijet pokazana je činjenicom da ju je naša Gospa obznanila tijekom proročke vizije Drugog vatikanskog sabora. (40) Iznenada je viđenje Drugog vatikanskog sabora bilo prekinuto. Ida je dovedena pred križ i tako bolno sjedinjena s patnjama Isusa i Marije da je počela plakati. Neka nam sama vidjelica ispričaji:

“Dok sam još stajala s Gospom ispred Križa (41), rekla je: *‘Ponavljam za mnom.’*... Potom je Gospa rekla:

‘Gospodine Isuse Kriste, Sine Očev...’ Ali način na koji je govorila! Potpuno vas prožme. Još nisam nikoga na svijetu čula da moli kao što je ona molila. *‘Pošalji SADA svoga Duha’* s naglaskom na SADA, i *‘Daj da se Duh Sveti nastani u srcima SVIH naroda’* posebice naglašavajući riječ SVIH. I riječ AMEN je izgovorila tako prekrasno i svečano. Dok sam sve ponavljala riječ po riječ, nisam bila svjesna što je zapravo trebalo značiti sve to što mi je izrecitirala. No, kad je Gospa izrekla *‘Amen’*, sve je bilo ispisano velikim slovima ispred mene. Tek sam tada shvatila da se radi o molitvi. Neobično je to... da je nikad nisam morala učiti napamet... bila je utisnuta u moje pamćenje.

GOSPODINE ISUSE KRISTE,
SINE OČEV,
POŠALJI SADA SVOGA DUHA
NA ZEMLJU.
DAJ DA SE DUH SVETI NASTANI
U SRCIMA SVIH NARODA,
KAKO BISMO BILI SVI SAČUVANI
OD PROPASTI, NESREĆA I RATA.
NEKA MAJKA SVIH NARODA,
KOJA JE NEKOĆ BILA MARIJA,
BUDE NAŠOM ZAGOVORNICOM.
AMEN.

Zatim Gospa nastavlja svoju poruku: *‘Dijete, ova molitva je tako jednostavna i kratka da je svatko može moliti na svom vlastitom jeziku, ispred vlastitog raspela; a oni koji nemaju raspelo mogu je moliti u sebi.’*”

Molitva je, prema tome, prekrasan zaziv za dolazak Duha Svetoga. Neka On dođe SADA i nastani se u srcima SVIH naroda.

Kako bi narodi bili sačuvani od PROPASTI: nismo li svaki dan suočeni s propadanjem, otpadanjem od vjere koji rezultira moralnim propadanjem? Kad gubimo vjeru, lako gubimo i moral.

Propadamo kroz pornografiju i sotonizam (42), koji često završava čak i samoubojstvom. Neki stručnjaci procjenjuju da je broj mladih poklonika Sotone u Njemačkoj narastao čak do 60.000! Policijsko sjedište pokrajine Baden-Württemberg u Freiburgu procjenjuje da "u svakoj školi sjedi barem jedan okorjeli sotonist."

Propadamo preko industrije zabave, kroz rock glazbu i loše filmove, kroz video i DVD-e koje gledaju na stotine milijuna ljudi dnevno. Ovdje vidimo plakat horor filma „Drag me to Hell (Oduci me u pakao)“ (43) koji se prikazuje širom svijeta.

Propadamo putem pobačaja. (44) 7. svibnja 2008. godine *Institut für Familienpolitik* (Institut za obiteljsku politiku) predstavio je Europskom parlamentu podatak da se svake godine više od milijun djece u Europi ubija pobačajima. Ta brojka odgovara ukupnom broju stanovnika Luksemburga i Malte!

Kako bismo bili sačuvani od NESREĆA – nesreća u svakom obliku: nezgoda i prirodnih nepogoda kao što su razarajući požari (45), uragani i poplave. (46) Posljednjih godina, zbog stupnja uništenja, mediji su takve nepogode nazvali nesrećama stoljeća. Nesreća kao što je bio i potres koji se dogodio prije nekoliko tjedana u L'Aquila u Italiji. (47) Tragično je to što uvijek stradaju i nevini ljudi. Isto se odnosi na glad, nesreću koja zahvaća čitave narode. Prema informacijama UNICEF-a, više od 900 milijuna ljudi skapava od gladi u zemljama u razvoju širom svijeta. To je gotovo milijarda ljudi. Od gladi svakodnevno umire 8000 djece. Zamislite to!

Širom svijeta više od 18 milijuna ljudi moralo je pobjeći iz svojih domova. (48) Oni znaju što znači dan za danom biti u strahu, umoran i gladan. Više od polovice ovih izbjeglica su djeca. Ona su najugroženija, a njihov broj raste iz dana u dan.

42

43

44

45

46

48

47

Kako bismo bili sačuvani od RATA. Heidelberški institut za istraživanje međunarodnih sukoba objavio je kako je 2008. godine broj nenaoružanih i nasilnih sukoba narastao na 345 širom svijeta. (49) To je najviša izmjerena razina od završetka Drugog svjetskog rata 1945. godine!

Neka nas Gospa zaštiti od novog zaoštavanja na Srednjem Istoku koje bi se vrlo brzo mogao pretvoriti u svjetski sukob. Iran već godinama radi na nuklearnom programu koji će koristiti, kako tvrde, za mirnodopske svrhe. Istodobno, otvoreno su izrazili želju da unište Izrael, jer smatraju da ta zemlja nema pravo ni postojati. To je i razlog zašto Iran neće nikada napustiti svoj nuklearni program. (50) Stalno iznova ovdje govorimo o "zastrašujućoj mogućnosti III. svjetskog rata" koji je pred nama. (51) Unatoč svih međunarodnih napora najvještijih diplomata, politička situacija u svijetu sve je gora. Nije li stoga razumljivo da toliko puno ljudi sa strahom gleda na budućnost?

Najutjecajnija njemačka psihoterapeutkinja Cristina Meves govorila je o tom strahu 2006. godine tijekom uvodnog predavanja "Drugog međunarodnog kongresa Treffpunkt Weltkirche" koji je priredila katolička dobrotvorna udruga *POMOĆ CRKVI U POTREBI* iz Augsburga u Njemačkoj.

Vidimo je ovdje naslici iz 2005. godine kad je nagrađena Papinskim ordenom – počasnom zvijezdom svetoga Grgura. (52) To je najviša katolička čast, a orden joj je uručio kardinal Meisner u ime pape Benedikta XVI.

U svom predavanju pitala je: "Kako da se... ne bojimo kad je već postojeći broj nuklearnog oružja kadar razoriti i zatrovati ovaj prekrasni plavi planet i nas živa bića i više tisuća puta iznova? Da, kako da se ne bojimo kad muslimani pozivaju svoje ljude u sveti rat (53) protiv 'bezbožnog Zapada', kako oni kažu?"

Kako da se ne bojimo novih smrtonosnih zaraza (54) koje se pojavljuju diljem svijeta i razvijaju tako brzo da se za njih ni cjepiva ne stignu razviti? Kako da ostanemo pribrani kad se suočavamo s činjenicom da industrijske zemlje nastoje uništiti same sebe već četrdeset godina tako što gotovo ni ne rađaju djecu? A ona djeca koja se trebaju roditi ubijaju se na milijune u majčinim utrobama diljem svijeta. Samo u Njemačkoj od 1976. godine izvršeno je osam milijuna pobačaja. Kako da ne drhtimo kad izračunamo kako će kao posljedica toga naša ekonomska snaga neizbježno potonuti i da će nam na koncu zaprijetiti glad, siromaštvo i nezaposlenost?! ..."

Kao čvrsta katolkinja naglašava da protiv tako rastućeg straha trebamo obnovljenu, živu vjeru u Isusa Krista koji nas poziva govoreći: "Hrabri budite - ja sam pobijedio svijet." (Iv 16,33)

Kako je to istinito! Krist je Spasitelj svijeta i On nam šalje svoju majku, jer je u našem vremenu mir u svijetu povjeren njoj. Ona sama kaže:

“Ovo vrijeme je Naše vrijeme. To znači da Otac i Sin žele poslati Suotkupiteljicu, Posrednicu i Zagovornicu diljem svijeta u ovo vrijeme.” (2. srpnja 1951.)

Ne postoji sila u svijetu koja će uspjeti nadvladati zlo u svijetu i promijeniti stvari ako ne zazovemo Mariju u svoju sredinu kao onu koju su poslali Otac i Sin. Kao Majka Crkve i svih naroda, Ona je ta koja posreduje i moli Duha Svetoga za nas kao što je to činila i prije dvije tisuće godina na Pedesetnici u Jeruzalemu. (55)

Iz propadanja proizlazi nesreća i rat

Gospa nam je rekla i nešto vrlo značajno o njezinoj molitvi. Poslušajmo njezine riječi: *“Molite* (Gospu svih naroda) *da spriječi sve nesreće. Molite je da otjera propadanje s ovoga svijeta. Iz propadanja proizlaze nesreće. Iz propadanja proizlazi rat. Preko moje molitve tražit ćete da se to spriječi u svijetu. Ne znate koliko je velika i koliko je važna ova molitva pred Bogom.”* (31. svibnja 1955.)

Nesreća i rat proizlaze iz moralnog propadanja! Jeste li to ikad ranije čuli jednostavnije rečeno? Ovo otkriva mnogo i tako je lako razumljivo! Ukoliko ne iznesemo svoje grijehе pred Bogom i ne pokajemo se za njih, tada štetimo ne samo sami sebi, nego dajemo moć Sotoni. Sotona se koristi tom moći da nam naudi što više može u svojoj nemilosrdnoj mržnji. Malo je kršćana koji uzimaju to u obzir! Dakle, nije Bog taj koji Sotoni daje moć da nas unesreći, mi smo ti koji mu je dajemo. Bog nam, prije svega, daje moć da pokorimo zlo.

Kako bi nesreće i ratovi završili, moramo se pobrinuti da prekinemo uzroke propadanja. To jednostavno znači da se moramo obratiti nasljedujući primjer Ivana Krstitelja (56): putem poniznosti i pokajanja. (57) To znači da se moramo obratiti kroz dobru ispovijed, kroz molitvu (58) i primanje Svete Pričesti s ljubavlju (59), kroz ljubav prema bližnjemu (60) i post. Zapravo, sve su ovo jednostavna sredstva koja svi možemo primijeniti. Čak i četiri milijarde ljudi koji nisu kršćani (61) i koji premalo poznaju Boga mogu se okrenuti od vlastitog egoizma i razmišljati o dobru drugih. Gospa svih naroda kaže da oni to mogu ako će: *“težiti za Pravednošću, Istinom i Ljubavlju.”* (8. prosinca 1952.)

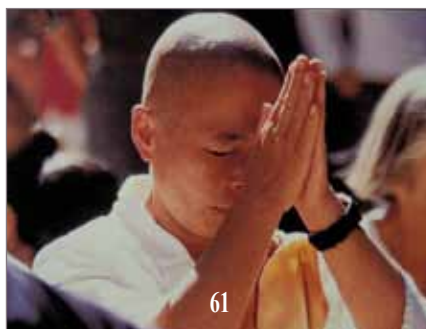
Poslušajmo prekrasno obećanje koje je naša Gospa dala onima koji će moliti njezinu molitvu: *“Po ovoj molitvi Gospa će spasiti svijet. Još jednom ponavljam ovo obećanje.”* (10. svibanj 1953.) *“Ne znaš koliko je velika i koliko važna ova molitva pred Bogom. On će čuti svoju Majku, budući da ona želi biti vaša Zagovornica.”* (31. svibanj 1955.)

Naša Gospa također objašnjava zašto je dala ovu novu molitvu: *“Dana je kako bi pozvali Istinskog Duha da siđe na svijet.”* (20. rujna 1951.) *“Ne možete procijeniti kako će veliku vrijednost ovo imati. Vi ne znate što je budućnost pripremila.”* (15. travnja 1951.)

Zaista, dragi prijatelji, nitko ne zna što nam budućnost donosi. (62) Ipak, naša Gospa nam daje obećanje koje je istovremeno i dramatično i predivno jer ona: *“je poslana od njezinog Gospodina i Stvoritelja kako bi, pod ovim naslovom i po ovoj molitvi, oslobodila svijet od velike svjetske katastrofe... Po ovoj molitvi Gospa će spasiti svijet. Još jednom ponavljam ovo obećanje.”* (31. svibnja 1953.)

“Koja je nekoć bila Marija”

Dragi hodočasnici, u ovom kontekstu, dozvolite mi da istaknem nešto važno. Mnogi imaju poteškoća s formulacijom “koja je nekoć bila Marija”. Sasvim sigurno, isto je bilo i za neke od vas koji već neko vrijeme poznaju ovu molitvu.

To ne iznenađuje jer prvi koji su imali poteškoće razumjeti smisao tih riječi bili su sama vidjelica, zatim njezin duhovnik o. Frehe i konačno biskup Huibers, čija je bila odgovornost dati dozvolu za njezino tiskanje. Stoga je, prilikom prvog tiskanja, biskup kojemu se inače ta molitva jako svidjela, jednostavno izostavio redak koji nije razumio. Molitva je ovako završavala: “Neka Gospa svih naroda bude našom Zagovornicom.”

Međutim, Gospa se nije složila s tom izmjenom. *“Neka Majka svih naroda, koja je nekoć bila Marija, bude našom Zagovornicom” – to treba ostati kako jest.*” (6. travnja 1952.)

Ona je već ovo objasnila kratkim i jednostavnim riječima: *“Koja je nekoć bila Marija” znači: mnogo je ljudi Mariju poznavalo kao Mariju. Sada, međutim, u ovoj novoj eri koja samo što ne započne, ja želim biti Gospa svih naroda. Svatko ovo razumije.*” (2. srpnja 1951.)

“Koja je nekoć bila Marija”, prema tome, nipošto ne znači da Gospu više ne možemo zvati Marija, kao što često činimo kad molimo kronicu. To zapravo znači da bismo Mariju trebali zvati ne samo njezinim imenom, nego i po njezinu poslanju kao naše duhovne majke. Preko ovoga, naš odnos prema njoj trebao bi postati kao u djeteta. (63)

Činjenica da taj odnos majka-dijete može postati dublji i osobniji sasvim je sigurno istina za nas katolike – poput ove djevojčice (64) – ali čak i za više od četiri milijarde nekršćana, odnosno za većinu čovječanstva. Oni možda poznaju Mariju po njezinom imenu, ali ne znaju da je ona majka svim narodima, pa prema tome i njihova osobna majka. Uzmite, na primjer, ovu mladu hinduistkinju, djevojčicu (65) u južnoj Indiji koja je otkrila svoju Majku u slici Gospe svih naroda. Vidite li! Ona stiže molitvenu sličicu Majke svih naroda na svoje srce.

Kad ljudi otkriju Mariju kao svoju osobnu majku, sve se mijenja. Ona, koja je nekoć za mene bila samo Marija, sada je netko koga poznajem i ljubim kao svoju majku. (66) Kao posljedica, potreba da joj se povjerim i oponašam je raste u mom srcu, baš kao dijete koje se povjerava svojoj majci i oponaša je. (67)

Promjena molitve

Dakle, zašto više ne molimo molitvu onako kako nam je dana? Kako bih to pojasnio, molim vas za punu pozornost.

Posljednjih godina vjernici, svećenici i biskupi su u više navrata imali poteškoća s izrazom “koja je nekoć bila Marija”, upravo kao što je i biskup Huibers imao u prošlosti. S tim u svezi su ponovno poslani upiti Kongregaciji za nauk vjere u Rimu.

Zbog pastoralne zabrinutosti da bi se redak “koja je nekoć bila Marija”, iz molitve Gospe svih naroda, mogao krivo protumačiti, u srpnju 2005. Kongregacija je zamolila dijecezanskog biskupa Amsterdama, msgr. Jozefa M. Punta da izostavi te riječi.

U pismu s nadnevkom 8. kolovoza 2005., Raphaël Soffner, koordinator Savjetodavne komisije javno je obznanio stav biskupa. U njemu piše:

“Naravno, biskup je kontaktirao Kongregaciju i izrazio svoje mišljenje u svezi s ovim predmetom. U međuvremenu, zamolio je autoritete štovanja da poštuju pastoralnu zabrinutost Kongregacije time što će izostaviti ili tiho moliti tu rečenicu tijekom javne molitve do daljnjih uputa. Biskup shvaća da mnogim ljudima ovo može izazvati napetost između uvjerenja i poslušnosti, no on upućuje na primjer same vidjelice.

Jednom je i sama bila u sličnoj dilemi i onda je čula sljedeće riječi od ‘Gospe’: ‘poslušnost na prvom mjestu.’ Naravno, poslušnost ne isključuje otvoren razgovor koji je u tijeku o ovom pitanju, navodi on. Također, veliko značenje i važnost ove molitve, u kojoj se moli da ‘Gospodin Isus Krist, Sin Očev’ pošalje ‘sada’ Duha Svetoga na naš ranjeni svijet ostaje nepromijenjeno.

U svemu ovome biskup vidi i pozitivnu stranu. S tom raspravom započeo je dublji dijalog. U pozadini ove rečenice, koja je dana nakon proglašenja dogme Uznesenja Blažene Djevice u nebo, leži temeljno pitanje: Tko je uistinu Marija u Božjem planu Spasenja? Koja je Njezina uloga u dolasku Duha Svetoga? Tko Ona treba biti u ovom vremenu i svijetu? Upravo je na taj dijalog papa Ivan Pavao II. 2002. godine izričito potaknuo teologe.”

Kako bismo pojasnili da se naslov *Majka svih naroda* odnosi na Gospu, umetnute su riječi “*Blažena Djevice Marija*”. Biskup Josef M. Punt dao je 6. siječnja 2009. imprimatur za ovu verziju. Dakle, sam završetak molitve sada glasi ovako:

“Neka Majka svih naroda, Blažena Djevice Marija, bude našom Zagovornicom.”

Budući da se stalno susrećem s vjernicima koji su godinama štovali Gospu svih naroda i imaju poteškoća u prihvaćanju ove nove verzije, ovdje bih vas sve želio ponizno ali čvrsto zamoliti za poslušnost, za poslušnost iz ljubavi. Jedino će se na ovaj način ova molitva moći nastaviti širiti diljem svijeta uz Crkveni blagoslov i podršku biskupa i svećenika.

Misliti i djelovati s Crkvom odlučujuće je za širenje njezine slike i njezine molitve. Jednom prilikom, sama Gospa čak kaže: *“I sada Gospa svih naroda obećava da će dati pravi mir. Ali narodi, zajedno s Crkvom – dobro shvati – zajedno s Crkvom morat će moliti moju molitvu...”* (20. ožujka 1953.)

Razmislite o tome, što bi naša Gospa učinila? I ona bi, također, ponizno poslušala.

SLIKA IZ AMSTERDAMA

Poruke iz Amsterdama posebne su i po tome što je sama Gospa detaljno opisala kako treba naslikati njezinu sliku. Zapravo, kroz kontemplaciju njezine slike (68), svatko bi trebao biti kadar razumjeti zašto je Marija naša majka.

Uvjeren sam, kad biste pitali kršćane: *“Zašto je Marija tvoja Majka?”* mnogi od njih bi sigurno odgovorili: *“Zato što je ona Isusova majka i zato što nas je nosila s Njim u svojoj utrobi.”* Ovo svakako nije krivo, ali nije niti najdublji razlog njezina majčinstva za nas. Ona je naša majka iz trostrukog razloga, a slika iz Amsterdama to precizno opisuje:

1. Marija je MAJKA svih nas jer je, sjedinjena sa svojim i našim Otkupiteljem, trpjela kao SUOTKUPITELJICA za nas. Vidite li na ovoj slici koju je naslikao Bradi Barth kako naša Gospa stavlja svoje ruke na svoju utrobu koja nosi sve ljude? (69) Podno križa nosila je čitavo čovječanstvo u novi život. To je razlog zašto je vidimo kako stoji ispred svjetlećeg križa svoga božanskog Sina, čije je svjetlo potpuno prožima. Kao što se jasno vidi na Čudotvornoj medaljici, naša se Majka ne može odvojiti od Križa, niti Križ od Majke.

Ima zavezan komad tkanine oko svog struka koji, kako je sama objasnila, simbolizira tkaninu koju je nosio njezin Sin kao i nerazdvojno jedinstvo Suotkupiteljice i njezinog Otkupitelja.

Možemo uočiti i preobražene rane na njezinim rukama. U prvom trenutku ovo nas može iznenaditi jer patnje Žalosne Majke na Kalvariji nisu bile vidljive kroz izvanjsko prolijevanje krvi. Evanđelja bi nam to sigurno rekla.

Pa ipak, možemo se zapitati: *“Tko je patio više: netko sa stigmama poput Padre Pija (70) i Terezije Neumann ili naša Žalosna Gospa?”* Odgovorili bismo naravno teološki ispravnim odgovorom: *“Žalosna Gospa!”*

Dozvolite mi da vam sada pokažem upečatljivu fotografiju Terezije Neumann, koja je imam stigme, a fotografija je snimljena tijekom jedne od njezinih doživljaja muke Isusove. (71) Ako je, dakle, čak Terezija Neumann patila na tako upečatljiv način, koliko je tek više patila Suotkupiteljica! Upravo je ovu duhovnu stvarnost naglasio papa Ivan Pavao II. kad je na općoj audijenciji 4. svibnja 1983. rekao: *“Otac je želio da ona, pozvana na najpotpuniju suradnju u otajstvu otkupljenja, bude u potpunosti sjedinjena u žrtvi i sudjeluje u patnjama Raspetoga...”*

Je li vam sada jasno zašto se naša Majka pokazuje u Amsterdama s mističnim ranama?

2. Marija je također MAJKA svih nas jer, kao POSREDNICA, u jedinstvu sa svojim Sinom, narodima prenosi milost. Na njezinoj slici to je ilustrirano trima zrakama svjetla koje proizlaze iz njezinih probodenih ruku. (72) Ona objašnjava: *“Ovo su tri zrake – zrake Milosti, Otkupljenja i Mira. Po Milosti moga Gospodina i Gospodara te iz ljubavi prema čovječanstvu, Otac je u svijet poslao svoga jedinog Sina kao Otkupitelja. Sada obojica žele poslati Svetog, Istinitog Duha, koji sam može biti Mir. Otuda: Milost, Otkupljenje, Mir.”* (31. svibnja 1951.)

One padaju na bijele i crne ovce koje simboliziraju Kristovo stado, što će reći sve narode i rase na zemlji.

Ove ruke koje su istovremeno probodene (73) i isijavaju milost čine vidljivom nutarnju povezanost između suotkupljenja i posredovanja milosti. One pokazuju da iz svake patnje koja se podnosi u ljubavi, proizlaze milost i blagoslovi. Drugim riječima, ona koja je trpjela s Otkupiteljem kao Suotkupiteljica za te milosti, može ih također u jedinstvu s Njim i podjeljivati.

3. Marija je također naša MAJKA jer kao naša ZAGOVORNICA, ona nas zagovara pred Bogom i brani nas od zloga, Sotone.

Biblijska je istina da nas naša Majka brani od Sotone, kao ona koja satira glavu zmiji i pobjeđuje ga, što je ovdje prikazano na posebno impresivan način. Za razliku od Čudotvorne medaljice, na slici koja

je dana u Amsterdamu, zmija se nigdje ne može naći, jer je posve pokorena. (74) Majčinska zagovornička moć Marije ne može se jasnije prikazati! Ona je uistinu apokaliptička žena, zaodjevena suncem, koja će satrti glavu zmiji. (75)

Zato bih želio sliku iz Amsterdama nazvati “rajskom slikom” koja već pokazuje *trijumf Bezgrešnog Srca Marijina*. Ovo je slika za novo vrijeme, vrijeme globalnog mira koje će se nastaniti u srcima svih naroda. Zaista se svatko ispuni dubokom nadom i radošću kada pogleda sliku i moli pred njom!

Zar nas ovo ne podsjeća na mistično Ivanovo Otkrivenje u kojemu stoji: *“Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će*

im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu.” (Otk 21, 3b-4)

Tako je sveopće materinstvo Marijino za sve ljude svih vremena opisano na trostruki način. Naša Gospa je o ovom rekla nešto neočekivano: *“Ova slika će prethoditi. Ova slika mora ići po cijelom svijetu. To je tumačenje i ilustracija nove dogme. Zato sam Ja sama dala ovu sliku narodima.”* (8. prosinca 1952.)

DOGMA GOSPE SVIH NARODA

Slika je tumačenje i ilustracija nove dogme? O kojoj dogmi govori Gospa? U povijesti Marijanskih ukazanja uistinu je jedinstveno da naša Gospa zahtjeva dogmu u svojim vlastitim porukama! Prema njezinim riječima, ova Marijanska dogma bit će *“konačna i najveća”*. (15. kolovoza 1951.) Obraćajući se Svetom Ocu, izrazila je želju: *“Pobrinite se za tu konačnu dogmu, krunidbu Marije, proglašavanje dogme Suotkupiteljice, Posrednice i Zagovornice.”* (11. listopada 1953.)

U više navrata, Gospa se izravno obratila teolozima i objasnila im teološki sadržaj i veliku važnost dogme: *“Reci svojim teolozima da sve mogu pronaći u svojim knjigama... Ja ne donosim novu doktrinu.”* (4. travnja 1954.) *“Crkva će se suočiti s velikim protivljenjima zbog te nove dogme.”* (15. kolovoz 1951.)

Danas, više od pedeset godina kasnije, Katolička se Crkva uistinu nalazi u teškoj i bolnoj situaciji. S jedne strane, kardinali i stotine biskupa žele vidjeti kako se Marija časti preko dogme kao Suotkupiteljica, Posrednica i Zagovornica. To isto žele i glasoviti teolozi, mnogi svećenici i milijuni vjernika. Prema tome, ovaj naslov su, do dana današnjeg, voljeli i upotrebljavali brojni mariolozi, pa čak i sveci kao što su Vinko Pallotti, Anne Catherine Emmerich, Leopold Bogdan Mandić, Maximilian Kolbe, Edith Stein, Padre Pio i Majka Terezija.

Papa Ivan Pavao II. je također nekoliko puta upotrijebio naslov “Suotkupiteljica”. Na primjer, na općoj audijenciji 8. rujna 1982. godine, rekao je: *“Marija je, usprkos tomu što je bila začeta i rođena bez mrlje grijeha, sudjelovala na divljenja vrijedan način u patnjama svoga božanskog Sina, kako bi bila Suotkupiteljica čovječanstva.”*

Međutim, ne slažu se svi s ovim naslovom, i oni imaju svoje razumljive razloge. Među kardinalima, biskupima i teolozima, ima ih mnogo koji smatraju da bi se pojam “Suotkupiteljica” lako mogao pogrešno razumjeti te da je zbog toga u osnovi neprikladan za ispravno tumačenje jedinstvene teološke uloge Marije u povijesti spasenja.

Moja je namjera, dragi vjernici, i osjećam da mi je i dužnost reći vrlo otvoreno kako je i sam naš papa Benedikt XVI. rezerviran glede toga naslova. I u vrijeme kada je bio prefekt Kongregacije za nauk vjere, njemačkom novinaru Peteru Seewaldu u njegovoj knjizi “Bog i svijet“ rekao je da se suradnja Marije u planu otkupljenja *“već ionako bolje izražava u drugim Marijinim naslovima, dok se formula ‘Suotkupiteljica’ previše udaljava od jezika Pisma i crkvenih otaca i zbog toga uzrokuje nesporazume.”* Kardinal Joachim Meisner također dijeli mišljenje Svetog Oca o tom pitanju. (76)

To se mora jasno ovdje istaknuti. S obzirom da su poruke Gospe svih naroda direktno povezane s naslovom “Suotkupiteljica” i željom naše Gospe za tom dogmom, nadbiskup Kölna i Papin najbolji prijatelj nikad nam ne bi dopustio da u njegovoj dijecezi slavimo dan molitve u čast Gospe svih naroda, kada ne bismo jasno izrazili stajalište trenutnog pape Benedikta XVI. i Kongregacije za nauk vjere.

Dragi hodočasnici, ova rezerviranost našeg Pape ne znači da kardinali, biskupi, teolozi, svećenici i vjernici ne smiju koristiti naslov “Suotkupiteljica”. Teološka rasprava je i dalje otvorena. Kad se koncept “Suotkupiteljica” ispravno rastumači, postaje jasno da se po njemu Marija ne izjednačuje s Isusom kao da je ona Bog. *Su*-Otkupiteljica više ukazuje kako je ona, Bezgrešno začeta i Nova Eva, u savršenom jedinstvu *sa* svojim božanskim Sinom, trpjela na jedinstven način za naše otkupljenje. Ona je to učinila u potpunoj ovisnosti o Isusu i živjela u potpunosti iz Njega.

I Sin i Majka bili su uistinu *jedno* srce, *jedna* ljubav, *jedna* patnja za *jedan* zajednički cilj, za otkupljenje svijeta i stvorenja. (77)

Kao što je Gospa rekla svetoj Brigiti Švedskoj: “*Adam i Eva prodali su svijet za jednu jabuku; moj Sin i ja otkupili smo svijet jednim srcem.*”

Dijalog ljubavi

Kako bi se ova istina mogla objaviti u prikladno vrijeme, prije ili kasnije teolozi se moraju složiti oko teoloških razlika u mišljenju o naslovu “Suotkupiteljica” kroz opširne studije, dijaloge u ljubavi, a prije svega kroz molitvu i žrtvu.

Stoga, recimo kako oni koji su skloni naslovu “Suotkupiteljica” trebaju pokazati razumijevanje za one koji, u svojoj iskrenoj ljubavi prema Mariji, smatraju ovi ideju neprikladnom te je prema tome odbacuju. Neki od njih, kao mariolozi, napisali su važna djela o Mariji. Pa ipak, zbog njihove zabrinutosti da bi se Isusovo jedinstveno i neusporedivo mjesto kao božanskog Otkupitelja moglo umanjiti ili ekumenski dijalog mogao izložiti opasnosti, oni preporučuju da se ne koristi pojam “Suotkupiteljica”.

Postoji i druga grupa teologa koji nemaju problema štovati Mariju pod ovim naslovom “Suotkupiteljica”, ali koji ne vide nužnost da se ova istina ikad definira u vidu dogme. Neki su pak otvoreni toj dogmi, ali smatraju da ne bi bilo mudro da se ona proglasi u bližoj budućnosti.

Kojem god mišljenju čovjek dao prednost, teološka diskusija mora se provoditi bez kontroverza, u bratskoj ljubavi, u međusobnom uvažavanju i poštivanju osjećaja za vjeru (*sensus fidei*). Možda su najljepši primjer za ovo papa Ivan Pavao II. i njegov najbliži suradnik, kardinal Joseph Ratzinger. Dok je papa Wojtyła uvažavao i koristio ovaj naslov, prefekt Kongregacije za nauk vjere bio je suzdržan. To nije, međutim, ni na koji način umanjilo njihovo prijateljstvo.

Jedno je sigurno, dogma će iznad svega biti plod molitve i izrast će iz središta patnje. Bit će to dogma za koju se molilo i trpjelo. Zbog toga su najsnažniji zagovornici bolesnici i patnici, a među njima ima i onih koji su spremni žrtvovati i vlastite živote.

Put prema istinskome miru

Da li je ili nije ispravno Mariju nazivati Suotkupiteljicom pitanje je kojim će se teolozi baviti, svi biskupi svijeta bit će zamoljeni da daju svoje mišljenje i potom će Sveti Otac donijeti odluku.

Pa ako se dogma nikad ni ne proglasi na temelju proročke objave, još je uvijek izvanredno da mi već i sada poznajemo – putem poticaja - moćne i milošću ispunjene posljedice ove Marijanske dogme za Crkvu i svijet. Gospa svih naroda obećala je novo izlivanje Duha Svetoga (78) i po tome istinski mir za sve narode.

“I Gospa je ostala sa svojim Apostolima dok Duh nije došao. Isto tako Gospa može doći svojim apostolima i narodima širom cijeloga svijeta kako bi im donijela Duha Svetoga ponovno i iznova... Jednom kad se dogma, posljednja dogma u Marijanskoj povijesti, proglasi, Gospa svih naroda darovat će mir, istinski mir, svijetu.” (31. svibnja 1954.)

Milošću ispunjeni učinci dogme, pobjeda Marije nad zlom te mir u svijetu koji se s tim povezuje, impresivno su ilustrirani na slici. Zmija, kao što je već rečeno, nije više vidljiva na kugli zemaljskoj. Međutim, kako bi pobijedila cjelokupnu moć Sotone diljem svijeta, Marija, žena koja satire glavu zmije, također mora biti svečano prepoznata i čašćena diljem svijeta u potpunosti njezina poslanja – kao Suotkupiteljica, Posrednica i Zagovornica.

Ako i kad će ta dogma biti objavljena, kao što je već rečeno, ovisi u potpunosti o Svetom Ocu. U svakom slučaju, nova Marijanska dogma neće biti proglašena sve dok njezin teološki sadržaj ne bude shvatila većina i kada većina vjernika jedva bude marijanska. Dakle, vidimo da još nije došlo pravo vrijeme.

Opet, kako bi to pravo vrijeme trebalo doći? Kako bi narodi trebali početi cijeniti i voljeti Mariju kao svoju majku ili je uopće upoznati kao Suotkupiteljicu? Što možemo mi vjernici konkretno učiniti u svom svakodnevnom životu kako bi se Marija jednoga dana mogla svečano proslaviti kroz posljednju Marijansku dogmu? Naša nam Gospa sama daje odgovor: *“Ovo je moja poruka za danas, jer vrijeme pritišće. Mora se pokrenuti velika akcija za Sina i Križ i za Zagovornicu i nositeljicu spokojsva i mira, Gospu svih naroda.”* (1. travnja 1951.)

VELIKA AKCIJA ŠIROM SVIJETA – “Marijanski pastoralni program”

Što zapravo Gospa misli pod velikom akcijom diljem svijeta? Gospa traži od nas da širimo njezinu MOLITVU i SLIKU kao u potpunosti miroljubiv doprinos koji svaka osoba dobre volje može činiti u pripremi za dogmu i za svjetski mir. Ona je sama dala ime tom širenju nazivajući ga *“velika svjetska akcija”* (11. listopada 1953.) ili čak *“djelom otkupljenja i mira”* (1. travnja 1951.)

Možda se u prvi trenutak čini iznenađujuće što Gospa širenje svoje molitve i slike naziva *“djelom otkupljenja i mira”*. Marijino se poslanje sastoji u tome da nas vodi Isusu, našem Otkupitelju, i sakramentima, a time i nutarnjemu miru. Oni koji to znaju sretni su što mogu sudjelovati u takvom djelu otkupljenja i mira.

Ovo sam dobro shvatio, kad sam prilikom misijskog putovanja u Panamu i Nikaragvu, pri ulasku u zrakoplov darovao molitvenu sličicu stjuardesi. Ona je prišla mom sjedalu prije polijetanja i pitala me može li se ispovjediti. Nakon što je poslužila sve putnike, ispovjedila se. Radost kojom je zračila bila je tako zarazna da se i njezina kolegica htjela ispovjediti. Ne možete ni zamisliti koliko sam bio iznenađen. Tada sam razumio jednom i zauvijek: Gospa je ta koja otvara srca svoje djece za milost otkupljenja.

79

Prema tome, svatko od nas, čak i dijete, može pomoći tako što će na prijateljski način ponuditi ovu molitvenu sličicu svoj našoj braći i sestrama, bili oni vjernici ili ne.

To veličanstveno *“djelo otkupljenja i mira”* (1. travnja 1951.) je nešto što je Majka Ida vidjela u nevjerojatnoj slici milijarde snježnih pahuljica oko zemaljske kugle (79):

“Baš kao što se snježne pahulje kovitlaju iznad zemaljske kugle i padaju na zemlju u debelom sloju, tako će se molitva i slika proširiti po svijetu (80) i pasti u srca svih naroda. Baš kao što se snijeg otapa na zemlji, tako će i plod, Duh, ući u srca svih ljudi koji mole ovu molitvu svaki dan.” (1. travnja 1951.)

Uvjerenjena u golemu važnost ove svjetske akcije, vidjelica je neumorno radila do kraja svog života kako bi razaslala molitvene sličice po cijelom svijetu. (81) Radeći tako, često se osjećala tako nesposobnom. Zbog toga ju je Gospa jednom potaknula, govoreći: *“Bojiš se? Ali ja ti pomažem! Vidjet ćeš kako će se širenje dogoditi samo od sebe.”* (15. travnja 1951.) *“Marija preuzima svu odgovornost za to.”* (4. travnja 1954.)

Poziv Majke svih naroda na djelovanje u zajedništvu s njom ona također upravlja i nama danas okupljenima ovdje u LanXess-areni, dragi prijatelji:

“A sada govorim onima koji žele čudo. Jako dobro, dakle, njima kažem: idite s velikim žarom i predanošću u pogledu ovog djela otkupljenja i mira, i vidjet ćete čudo.” (1. travnja 1951.) *“Pomozite svim svojim sredstvima i pobrinite se za širenje, svatko na svoj način!”* (6. lipnja 1952.) *“Ovo nije akcija samo za jednu zemlju. To je akcija za sve narode.”* (11. listopada 1953.) *“Oni svi imaju pravo na nju. Uvjeravam vas da će se svijet promijeniti.”* (29. travnja 1951.) *“Širenje će ići preko samostana (82)...”* (20. ožujka 1953.) *“širiti će se u crkvama i pomoću suvremenih sredstva.”* (31. prosinca 1951.) *“Gospa svih naroda pronijeti će se svijetom na isti način, od grada do grada, od države do države. Ova jednostavna molitva stvorit će jednu zajednicu.”* (17. veljača 1952.)

U međuvremenu, molitva je prevedena na više od 70 jezika i milijuni molitvenih sličica dospjeli su u brojne zemlje širom svijeta. Tijekom proteklih godina, mnoga prekrasna svjedočanstva, priče o obraćenju, pa čak i izlječenja i druga čuda stigla su u svetište u Amsterdamu. Sve se to dogodilo jer su ljudi preko molitvenih sličica upoznali Mariju kao svoju osobnu majku.

80

81

82

Čak su i kardinali (kao na ovoj fotografiji Njegove Uzoritosti sirijskog kardinala Ignace Moussa Daoud iz Rima, Prefekta kongregacije Istočnih Crkava (83)) i biskupi s različitih kontinenata hodočastili u Amsterdam i svjedočili na Međunarodnim danima molitve o milostima koje su primili u svojim biskupijama (vidimo ovdje, na primjer, nadbiskupa Charlesa Boa iz Yangona, najvećeg grada Myanmara). (84, 85)

U međuvremenu, slika se može naći u brojnim crkvama (86) i kapelama. U mnogim zemljama, vjernici nastoje da hodočasnička slika posjeti obitelji, molitvene grupe, župe, samostane, škole (87), zatvore, itd. Naravno, da bi se slika izložila na javnim mjestima kao što su crkve, bolnice ili škole, potrebno je prvo dobiti dozvolu svećenika ili drugih odgovornih osoba.

“Pođite s velikim žarom i predanošću za ovo djelo!”

Dozvolite mi, dragi prijatelji, da vas potaknem da ponovno surađujete s ovom molbom naše Gospe i da s ljubavlju predajete dalje ovu molitvenu sličicu.

Prekrasan je to zadatak biti kadar pomoći u ovoj svjetskoj akciji pripreme vjernika za proglašenje nove Marijanske dogme o kojoj je naša Gospa govorila: *“Jednom ... kad se ta dogma, posljednja dogma u Marijanskoj povijesti, objavi, Gospa svih naroda darovat će mir, istinski mir svijetu.”* (31. svibnja 1954.)

Milijarde ljudi ništa ne znaju o Isusu, svom Otkupitelju, i o snazi križa. Većina ljudi ni ne zna da je Marija njihova osobna majka. Možemo li mi biti odgovorni za to? Po cijeloj kugli zemaljskoj slušamo kako mediji govore o životnim opasnostima koje rastu iz dana i postaju sve više zastrašujuće. Ali oni su bespomoćni i nemaju rješenja.

Naša Gospa, međutim, ima rješenje. Kao što je učinila u Fatimi, ona nam daje nepogrešiv plan kako bi nas spasila. Ona nam daje preciznu strategiju: *“veliku svjetsku akciju”*, kako kaže, u koju bi trebali biti uključeni svi narodi putem našega misionarskog žara.

Mi katolici, koji imamo milost ovo znati i razumjeti, prema tome imamo i veliku odgovornost. Ljudi nam kasnije ne bi smjeli moći reći: *“Što, vi ste to znali? Vi ste znali kako zaustaviti ovu svjetsku katastrofu, a niste nam ništa o tome rekli?!”*

Što se tiče Čudotvorne medaljice, znamo da ih je u samo deset godina u cijelom svijetu podijeljeno preko milijardu. S molitvenim sličicama Gospe svih naroda u današnje vrijeme to možemo učiniti u samo jednom tjednu. Jedino što trebamo je raditi u zajedništvu s biskupima i svećenicima te iskoristiti sredstva komunikacije i medija koji su nam i tako već dostupni. Gospa svih naroda potiče nas da upravo to i činimo: *“Ova će se molitva širiti u crkvama i putem suvremenih sredstava ... kako bi se svijet mogao izbaviti od propasti, nesreća i rata.”* (31. prosinca 1951.)

Ovdje vidite impresivnu fotografiju New Yorka. (88) Kad vidim slike poput ove, uvijek pomislim: toliko puno svjetala, toliko puno ljudi, a Bog želi boraviti u svakom od njih! Svatko ponaosob pozvan je ljubiti Boga svim srcem svojim. Mi katolici imamo odgovornost donijeti im Mariju, kao njihovu majku, a ona će potom otvoriti njihove duše za Duha Svetoga.

Kad su Blizanci srušeni nakon sasvim neočekivanog terorističkog napada 11. rujna 2001. godine i kad je započeo rat u Iraku, vojni su kapelani američkim vojnicima iz svih rodova vojske, pa čak i nekatolicima, podijelili 50.000 molitvenih sličica u samo nekoliko dana! (89) I svi su se zaklinjali jednako: *“Da, to je upravo ono što nam treba... kako bismo bili očuvani od propasti, nesreća i rata!”* Tako je molitva u SAD ubrzo postala poznata kao *“Gospina molitva za mir”* ili *“Gospina mirovna molitva.”*

Fra Mandato iz američke mornarice poslao je 2.000 molitvenih sličica izravno na američki vojni brod “Bataan”.

U vojnoj zračnoj bazi u Charlestonu, u Južnoj Karolini (SAD), fra Del Toro se pobrinuo da svi piloti i njihove posade dobiju molitvenu sličicu. Vojni kapelan Carlson pobrinuo se da njegove kopnene snage, bataljun koji je bio stacioniran u Teksasu, dobiju 3.000 molitvenih sličica prije nego što su krenuli za Irak. Na taj je način u tri mjeseca bilo podijeljeno četvrt milijuna molitvenih sličica samo u SAD-u. Na EWTN-u, najvećoj katoličkoj televizijskoj postaji na svijetu, molitva iz Amsterdama prikazivala se svakih sat vremena.

“Moje se srce jako brine za Njemačku!”

Dragi hodočasnici, u porukama iz Amsterdama naša Gospa je u više navrata govorila pojedinim narodima. U tome možemo primijetiti kako Gospa svih naroda nijednoj zemlji nije govorila tako često kao Njemačkoj. U čak dvanaest poruka Gospa se izravno obratila Njemačkoj, a spomenula ju je trideset puta.

U više navrata vidjelica je vidjela Gospu kako svojom nogom čvrsto staje na Njemačku, što je uvijek imalo posebno značenje.

I upravo je u Njemačkoj objavila svoju kratku, ali tako važnu molitvu. Njezina je slika bila naslikana u Njemačkoj. I upravo je iz Njemačke Gospa svih naroda htjela da započne širenje njezine slike i molitve. U stvari, ovdje su podijeljene prve molitvene sličice! Dakle, kao što vidimo, uz Nizozemsku, Njemačka ima jedinstven zadatak i veliku odgovornost!

Marija je majčinskom zabrinutošću i ljubavlju uzastopno upućivala svoje riječi tim dvjema državama i opisivala njihove poteškoće: *“Nizozemska je na rubu propasti; zato stavljam svoju nogu na nju. Želim da se iz Nizozemske moje riječi šire po čitavom svijetu. Moja druga noga stoji na Njemačkoj. Majka Božja plače za njemačkim narodom. (90) Oni su oduvijek bili moja djeca i upravo zato želim da me i iz Njemačke prenesu u svijet kao Gospu svih naroda.”* (15. kolovoza 1951.)

Gospa svih naroda s izvanrednom je preciznošću opisala trenutačnu situaciju. Prije više od pedeset godina predvidjela je otpad od vjere (91) kojem svjedočimo danas, u vrijeme kad su njemačke crkve još uvijek bile pune kao i one u Nizozemskoj, i nitko nije mogao ni zamisliti što će se dogoditi.

“Mladi se moraju držati podalje od modernog poganstva.” (3. prosinca 1949.) *“Njemačko, upozorena si!... Ljudi su dobri, ali ih se vuče amo i tamo i ne mogu pronaći izlaz. Jadna Njemačka!”* (16. prosinca 1949.) *“S njom se igra dvostruka igra.”* (27. svibnja 1950.)

“Drugi su jako zauzeti odvlačenjem njemačkog naroda od Rima... Postoje drugi koji rade na uništenju Njemačke.” (16. studenog 1950.)

“Moje je srce vrlo zabrinuto za Njemačku.” (11. veljače 1951.) *“Sin želi pružiti svoju posebnu zaštitu i šalje mene da pomognem Njemačkoj.”* (16. studenog 1950.)

“Oni će raditi marljivo, marljivo u ovoj zemlji kako bi ljude koji su daleko odlutali, jako daleko, vratili u ovo središte, Križ. Svećenika je premalo, ali laika je sve više... Radite ovdje prije svega s velikom ljubavlju i milosrđem.” (11. veljače 1951.)

Prije devet godina, uoči odlaska u mirovinu, msgr. Helmut Bauer (92), pomoćni biskup Würzburga u Njemačkoj, opisao je kako se ovo predviđanje pokazalo dramatično točnim. U jednom nagovoru o Fatimi održanom 13. listopada 2000. godine, govorio je o šokantnoj *“katastrofi naše vjere, preziru spram Boga i odbacivanju Boga”* i istaknuo da se ni polovica pučanstva više ne smatra vjernicima. U bivšoj Istočnoj Njemačkoj njih osamdeset posto čak nije ni kršteno!

Ovo su točne riječi biskupa Bauera: *“Moramo uistinu ponovno prepoznati unutrašnju prijatnu našoj vjeri u našoj zemlji. U našim obiteljima, Bog je nepoznati entitet. Ne moli se. Sramimo se govoriti o Bogu. Čak ni djedovi ni bake ovdje nisu izuzetak... Vrijeme je da*

se probudimo!... I danas ne postoji drugi način nego Marijanski način po kojemu je Bog i došao na ovu zemlju!” Biskup Bauer imao je zaista pravo spomenuvši Marijanski put!

Danas, kad se čak i djeca i mladi ponašaju na zamjetljivo destruktivan način, jer su možda njihove nutarnje rane uzrokovane nedostatkom majčinske nježnosti, Marija dolazi kao majka, kao Majka svih naroda, liječiti svojom ljubavlju. Ona ovo objašnjava kratko, ali upečatljivo, u takozvanim Euharistijskim iskustvima koji su započeli usporedno s porukama 1958. godine te su objavljene one koje su se dogodile do 25. ožujka 1984.

Jednom prilikom je rekla: *„Crkva i narod bez majke su poput tijela bez duše.”* (Euharistijska iskustva od 31. svibnja 1965.)

Christa Meves također govori iz svog iskustava od nekoliko desetljeća rada s psihološki oštećenom djecom i mladima o tom ključnom odnosu majka-dijete:

“Kad se rodi, dijete poznaje otkucaje srca svoje majke, poznaje njezin glas, i da, čak i okus baš njezina mlijeka (93) koji je sličan plodnoj vodi... I unutar nekoliko tjedana od poroda, beba prepoznaje lice svoje majke... (94) Ona mora prepoznati majčino lice, jer beba zna da je upravo mama ta koja jamči za njezin život. Ako je taj jamac duže vrijeme odsutan, dijete to doživljava kao nešto što mu ugrožava život.

U prvim godinama, djetetu je potreban taj poznati otkucaj majčinog srca. Majke intuitivno prislanjaju svoju uplakanu dječicu na svoju lijevu stranu (95) kako bi osjetila otkucaje majčinog srca. Dijete već poznaje taj ritam iz majčine utrobe.”

Ono što ova majka i znanstvenica pokazuju ovdje, je isto tako istinito i za vjerski život. Glede toga, čujmo ponovno glas pun ljubavi Majke svih naroda: *“Crkva i narod bez majke su poput tijela bez duše.”*

“Dobro ovo shvatite: i Gospodin je trebao svoju majku da bi se rodio. (96) Preko majke dolazi život. Prema tome, nju morate dovesti u vaše crkve i među narode i doživjeti ćete procvat.” (Euharistijsko iskustvo od 25. ožujka 1973.)

Čudo procvata Crkve bez sumnje će se dogoditi ovdje u Njemačkoj, u Europi i na svim kontinentima svijeta!

Ali svi mi moramo pomoći s novim uvjerenjem i novim naporom oko širenja njezine slike i njezine molitve (97), preko *svjetske akcije* koju nam je dala Majka svih naroda, a koja će nam donijeti *otkupljenje* i *mir*. Jer upravo njome, koju na jedan način nazivamo “MARIJA”, a na drugi “MAJKA”, Bog želi povesti sve ljude prema istinskome miru. (98)

Ona sama nam to jamči u svojoj poruci od 31. svibnja 1955. godine: *“Gospa će ispuniti svoje obećanje i zavladat će istinski mir.”*

Tijekom Molitvenog dana u Kölnu 31. svibnja 2009. na kraju svete mise na Duhove, kardinal Joachim Meisner, biskup Jozef M. Punt, svi svećenici i svi vjernici molili su posvetu koju je Ivan Pavao II. molio na Trgu sv. Petra 25. ožujka 1984. godine kad je posvetio cijeli svijet Bezgrešnom Srcu Marijinu.

O. Paul Maria Sigl rođen je 22. listopada 1949. u tirolskom mjestu Nattersu u Austriji i zaređen je za svećenika u Kapelici ukazanja u Fatimi 8. prosinca 1992. godine. On je duhovnik međunarodne misionarske zajednice pontifikalnog prava "PDF-Marijina Obitelj". On je poznao vidjelicu Idu Peerdeman, koja mu je bila duhovna majka više od dvadeset i pet godina. Zbog toga se smatra jednim od vodećih autoriteta u svezi poruka iz Amsterdama.

Fotografije:

Naslovnica: Katedrala u Kölnu, Njemačka

Zadnja stranica: © Wallraf-Richartz-Museum, Köln, Njemačka

Izdavač:

Förderstiftung Familie Mariens

Niederstraße 65

41460 NEUSS

Njemačka

Dodatni primjerci časopisa s ove konferencije i daljnje informacije o Gospi svih naroda dostupne su na adresi:

Chapel of the Lady of All Nations

Diepenbrockstraat 3

1077 VX Amsterdam

Nizozemska

Tel.: 0031 / (0) 662 05 04 - Fax: 0031 / (0) 471 13 33

E-mail: info@de-vrouwe.info

WEB STRANICA GOSPE SVIH NARODA „MARIJINE OBITELJI“: WWW.DE-VROUWE.INFO

Čudo Pedesetnice – Köln 1350.

“*D*OBRO RAZUMI SLJEDEĆE RIJEČI:
GOSPA SVIH NARODA SMIJE I HOĆE DAROVATI
MILOST, OTKUPLJENJE I MIR SVIM NARODIMA OVOGA SVIJETA
KOJI JOJ SE ZA TO UTJEČU, TI ĆEŠ, MEĐUTIM,
DONJETI *G*OSPU SVIH *N*ARODA CIJELOME SVIJETU.”

Poruka iz Amsterdama od 17. veljače 1952.